

Seks og fyrretyvende Møde.

Torsdagen den 10de Marts 1892, Kl. 4^{3/4}.

Formanden: Da Protokollen for forrige Møde ikke er færdig, vil dens Op- læsning blive udsat til i Morgen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Genoprettelse af et Departementschefseembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1419.)

Der var ikke stillet noget Ændrings- forslag.

Sagen i sin Helhed fattes under For- handling.

Madsen-Mygdal: Da jeg agter at stemme mod det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, vil jeg gerne tillade mig at be- grunde denne min Afstemning, men da Tiden er langt fremrykket, skal jeg gøre det meget kort.

Min første Grund mod Lovforslaget hviler paa en almindelig Betragtning. Det forekommer mig, at der er en Ejendomme- lighed ved vort Lovgivningsarbejde i de senere Aar, nemlig at vi ikke sjældent gaa til Oprettelsen af ny Embeder eller Kontorer med deraf følgende ny Embeder. Jeg sigter ikke herved til ny Institutioner, der af og til oprettes ved Lov, og som ere nødven- dige, men det forekommer mig, at der er en Bestræbelse for atter og atter at oprette ny Embeder, som jeg ikke kan sympatisere med, men i Almindelighed er imod, særlig under saadanne Forhold, som vi nu i en Række af Aar have levet under, da der som be- kendt administreres efter egen Vilje og paa egen Haand, efter provisoriske Finanslove. — En anden Grund for mig til at stemme mod dette Lovforslag, er, at jeg ikke har

funnet overbevise mig om, at der foreligger nogen Trang til dette Embede. Det er ganske vist oplyst, at der er kommet en Masse ny Sager ind under Kultusmini- steriet, men det er ogsaa oplyst, at det er under andre Kontorer, medens dette Kontor ikke har faaet ny Sager. Af rent saglige Grunde kan jeg efter alt, hvad der fore- ligger, ikke overbevise mig om Nødvendigheden af dette Departementschefseembede. — Endnu har jeg en tredje Grund. Det er en god gammel ikke blot demokratisk, men parla- mentarisk, konstitutionel Tanke, at Admini- strationens Spidser bør være i Overens- stemmelse med den til enhver Tid bestaaende Regering. Det er Erkendelsen deraf, der har haft til Folge, at man i adskillige frem- mede Lande, England, Frankrig, Italien og andre Stater, har det saaledes, at Admini- strationens Spidser skifte med de skiftende Regeringer. Den Tanke har man ogsaa arbejdet paa her til Lands. Jeg vil blot ganske kort minde om de Forhandlinger, der gik forud for Lønningsloven af 2den Juli 1870. Da var der et Mindretal i Udvalget, som arbejdede for denne Tankes Gennem- førelse, og dette Mindretal vandt saa stærk Fremgang for sin Anskuelse, at dets Forslag blev vedtaget i det andet Ting med 43 Stemmer mod nogle og tyve paa en Tid, da Venstre var i Mindretal. Man enedes imidlertid den Gang om at lade dette Spørgs- maal falde af Hensyn til, at man ikke kunde gennemføre det og vinde Regeringens og Landstingets Samtykke. Derimod gennem- førte man en anden Ting, nemlig en Ind- skrænkning i Embedernes Antal i Mini- sterierne med ialt 36. Af Hensyn dertil lod man foreløbig Spørgsmaalet falde og opsatte det til en senere Tid, men Sagen har, mig bekendt, aldrig været opgivet. Men naar man nu gaar til at udvide De- partementschefernes Antal og opretter et nyt Departementschefseembede, er det en Opgivelse af den gode gamle parlamentariske Tanke. Det er, som sagt, en tredje Grund for mig til at stemme mod det foreliggende Lov- forslag.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaa det ærede Medlem. Det er nu tredje Gang, jeg har hørt og læst det, han nu har fremsført; det er gendrevet tilstrækkeligt, og her at komme ind paa stor- politiske Betragtninger, hvor der er Tale om at tilfredsstille Befolkningens og navnlig Folketirkens Krav i en bestemt Retning, er der efter min Anskuelse ingen god Me- ning i.